

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 sierpnia 1960 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1960 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych
Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Na podstawie art 2 ust. 3 i 4 oraz art 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 11, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego.

§ 2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, dokonują odpisów na fundusz zakładowy na zasadach i według stawek podanych w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Łączna kwota wypłat na cele, o których mowa w art 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U.

z 1960 r. Nr 13, poz. 78) nie może przekroczyć 8,5% osobowego funduszu płac pracowników stale zatrudnionych, wykonanego przez przedsiębiorstwo w roku sprawozdawczy.

§ 4. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 4, poz. 24).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. (poz. 253).

ODPISY NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY W PRZEDSIĘBIORSTWACH PODPORZĄDKOWANYCH ZJEDNOCZENIU
PRZEMYSŁU CUKROWNICZEGO

1. Przez planowany osobowy fundusz płac rozumieć należy planowany skorygowany osobowy fundusz płac. Łączna kwota skorygowanych planowanych rocznych funduszy płac

poszczególnych przedsiębiorstw nie może być wyższa od globalnego limitu rocznego osobowego funduszu płac zatwierdzonego dla przemysłu cukrowniczego na rok 1960.

2. Przez planowaną oraz rzeczywistą akumulację rozumieć należy akumulację obliczoną od produkcji towarowej, na którą składa się ilość produkcji wytworzonej w przedsiębiorstwie zarówno z buraków cukrowych pochodzących z własnej kontraktacji, jak i otrzymanych w ramach przerzutów z innych przedsiębiorstw — z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy Wytwórni Alkoholu Bezwodnego, Rafinerii Soli Potasowych oraz Wytwórni Łodu Suchego Cukrowni Chelmska, Wytwórni: Rozpuszczalników i Cytrynianu Wapnia oraz Warsztatów Mechanicznych Cukrowni Racibórz, Wytwórni Rozpuszczalników Cukrowni Przeworsk, Wytwórni Cukierków Cukrowni Lublin oraz Wytwórni Noży Dyfuzyjnych we Włochach. Przez planowaną oraz rzeczywistą akumulację w wyżej wymienionych jednostkach rozumieć należy akumulację ze sprzedaży produkcji i usług z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów.

4. Dla obliczenia zasadniczego funduszu zakładowego, kwoty poprawy akumulacji oraz tabeli odpisów dodatkowego funduszu zakładowego w przedsiębiorstwie, które w roku 1959 nie uzyskało uprawnień do pełnego zasadniczego funduszu zakładowego, przyjmuje się zamiast akumulacji rzeczywistej za rok 1959 — akumulację zaplanowaną na rok 1959 od produkcji towarowej w warunkach planu na rok 1960.

5. Niezależnie od korekt przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą” — przy obliczaniu funduszu zakładowego w przemyśle cukrowniczym koryguje się ponadto akumulację o różnice dodatnie i ujemne z tytułu zmian wartości cukru w burakach cukrowych.

6. Fundusz zakładowy w przedsiębiorstwie powiększa się o odpisy z tytułu:

1) odstąpienia przez przedsiębiorstwo w ramach przerzutów buraków cukrowych na rzecz innego przedsiębiorstwa —

w wysokości 3 zł za tonę buraków odstąpionych w ramach przerzutów,

- 2) przebielenia cukru surowego i cukrów żółtych pochodzących z importu — w wysokości 20 zł za tonę cukru białego otrzymanego z przebielenia,
- 3) wyprodukowania cukru białego kryształu rafinowanego w przedsiębiorstwie nie posiadającym rafinerii — w wysokości 40 zł za tonę, o ile wyprodukowany cukier został zakwalifikowany do sprzedaży jako cukier rafinowany,
- 4) polepszenia jakości cukru białego kryształu zwykłego przy uzyskaniu zabarwienia:
  - poniżej $0,7^{\circ}$ do $0,6^{\circ}$ Stammera — w wysokości 2 zł za tonę,
  - poniżej $0,6^{\circ}$ do $0,5^{\circ}$ Stammera — w wysokości 4 zł za tonę,
  - poniżej $0,5^{\circ}$ do $0,4^{\circ}$ Stammera — w wysokości 6 zł za tonę,
  - poniżej $0,4^{\circ}$ Stammera — w wysokości 8 zł za tonę,
- 5) polepszenia jakości cukru surowego przeliczonego według Rdt — w wysokości 2 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej $93,5^{\circ}$ Rdt do $94,0^{\circ}$ Rdt, w wysokości 5 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej $94,0^{\circ}$ Rdt,
- 6) 50% zysku osiągniętego od zrealizowanych nie planowanych, dodatkowych usług nieprzemysłowych — pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia tych usług przez Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego.

7. Fundusz zakładowy w przedsiębiorstwie zmniejsza się w przypadku:

- 1) gorszej jakości cukru kryształu zwykłego przy uzyskaniu stopnia zabarwienia:
  - powyżej $1,0^{\circ}$ do $1,2^{\circ}$ Stammera — o 2 zł za każdą tonę,
  - powyżej $1,2^{\circ}$ Stammera — o 4 zł za każdą tonę,
- 2) gorszej jakości cukru surowego wyliczonej według Rdt:
  - poniżej $93,0^{\circ}$ Rdt — o 3 zł za każdą tonę cukru.